

Народився 20 березня 1938 р. у смт Довбиш Баранівського району Житомирської області.

Трудову діяльність розпочав у 1955 р. у Мархлевській МТС.

З 1960 р. Р. Й. Вольський працював газоелектрозварювальником на військовому заводі, а після закінчення Одеського інституту народного господарства з 1967 р. — інженером-економістом.

З 1970 р. він був інструктором Вінницького міськкому КПУ. Через два роки його обрали звільненим секретарем парткому комбінату «Вінницяпромбуд».

Роман Йосипович приділяв багато уваги підвищенню ефективності виробництва. У 1979 р. отримав премію за наукові розробки в проектуванні та будівництві.

Протягом 1986–1996 рр. він обіймав посаду начальника ВО «Вінницягаз» науково-виробничого об'єднання «Укргаз». З ініціатииви Романа Вольського було побудовано та введено в експлуатацію дві черги Немирівської ГНС, житловий будинок для працівників ВО «Вінницягаз», удосконалено організаційну структуру виробничих підрозділів об'єднання. Так у кожному районі були створені госпрозрахункові управління газового господарства з побудованими або реконструйованими ГНП, адміністративними і соціально-побутовими приміщеннями.

У 1987 р. при головному підприємстві відкрито будівельну дільницю, яка займалася спорудженням і ремонтом ГРП.

Протягом 1989–1992 рр. на базі управління побудовані майстерні з ремонту автомобілів, виготовлення запчастин до газових приладів. Для прискорення будівництва газових мереж, а також газифікації житлових будинків, об'єктів соціально-побутового призначення у районах області були відкриті будівельно-монтажні дільниці, а в містах Вінниця, Липовець, Гайсин та Тутьчин — будівельно-монтажні управління з газифікації, які

Вольський Роман Йосипович

Інженер-економіст,
фахівець із газифікації,
управлінець

побудували сотні кілометрів газових мереж та фактично завершили газифікацію області.

За період керівництва Романа Вольського ВО «Вінницягаз» газифікувало міста Бар, Гайсин, Немирів, Козятин, Оратів, Погребище, Липовець, Іллінці та ін., у 17 районах були споруджені адмінприміщення з базами зберігання скрапленого газу. Відремонтовано транспортні засоби, які доставляли скраплений газ, створено дільницю з монтажу газового обладнання на легкових та вантажних автомобілях, побудовано АГНКС. Для прискорення газифікації області в об'єднанні розроблено і запроваджено нову технологію ізоляційного покриття труб, налагоджено виробництво термоусадочної плівки, введено в експлуатацію лінію з ізоляції труб. У 1996 р. після виходу на пенсію Роман Йосипович створив ПП «Роса», яке займалося газифікацією населених пунктів, житлових будинків, проектуванням та перевіркою вентиляційних і димових каналів.

Нагороджений державними та відомчими відзнаками.

Народився 12 лютого 1915 р. у м. Харків.

У 1940 р. після закінчення геологічного факультету ХДУ ім. О. М. Горького був направлений на роботу в Азербайджан, де працював спочатку старшим геологом геолого-пошукової контори, а протягом 1942–1952 рр. — головним геологом контор глибокого буріння та начальником геологічного відділу тресту «Кировобаднефтеразведка». З 1952 р. обіймав посаду головного геолога Шебелинської КБ, а в 1956–1957 рр. — головного геолога тресту «Укрсхіднафтогазрозвідка».

Брав участь у відкритті й освоєнні унікального Шебелинського ГРП. Під керівництвом Б. С. Воробйова на площі пробурені та випробувані перші високодебітні свердловини, проведено розчленування газоносних горизонтів, розроблено методику визначення місця розташування газоводяного контакту. Він запропонував увести в експлуатацію в одній свердловині кілька газоносних горизонтів, що прискорило освоєння родовища. Брав участь у підрахунку запасів покладів, став співавтором першої технологічної схеми дослідно-промислової експлуатації родовища. За участь у відкритті Шебелинського ГРП удостоєний Ленінської премії.

Упродовж 1957–1963 рр., працюючи на посаді заступника начальника — головного геолога Управління газової та нафтової промисловості Харківського раднаргоспу, Б. С. Воробйов проводив науково-дослідну та організаторську діяльність з удосконалення розробки Шебелинського ГРП, а також відкриття і введення в експлуатацію Глинсько-Розбишівського та Качанівського нафтогазових родовищ, Кегичівського ГРП.

Протягом 1963–1965 рр. Борис Семенович обіймав посаду заступника директора з наукової роботи інституту «УкрНДІгаз». Багато уваги приділяв удосконаленню методів геологорозвідувальних робіт, був ініціатором прискореного введення родовищ у розробку шляхом дослідно-промислової експлуатації.

Воробйов Борис Семенович

Інженер-геолог, почесний академік УНГА, фахівець у сфері розвідки та розробки нафтових і газових родовищ, управлінець

З 1965 р. Б. С. Воробйов працював головним геологом — заступником начальника Управління нафтової промисловості при Раді Міністрів УРСР, а після реорганізації останнього у ВО «Укрнафта» — головним геологом — заступником генерального директора об'єднання. Опікувався створенням геологічних служб на підпорядкованих підприємствах, геолого-тематичної партії, впровадженням математичних методів у розвідці та розробці родовищ. Був заступником головного редактора журналу «Нафтова і газова промисловість». У 1977 р. вийшов на пенсію.

Борис Воробйов — автор понад 85 праць. Він увів у науково-практичний обіг низку понять та визначень, зокрема «стратиграфічні рівні нафтонакопичення», «Східно-Український нафтогазоносний басейн», «масивно-пластові поклади», «регіональні пастки» тощо. Нагороджений орденами «Знак Пошани», Трудового Червоного Прапора, трьома медалями. Він — заслужений геолог України, почесний нафтовик СРСР.

Помер 17 вересня 2007 р.